

155.

1. číslo

**školního
časopisu**

v roce

2017/2018

Možná že Alfred Nobel objevil dynamit...

...ale my jsme ho zapálili!!!

Cestujeme po Česku

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích

Obsah

Slovo šéfredaktora.....	2
Miss školačka.....	3
Adaptáky.....	4
Školení Třesku.....	5
Cestujeme po Česku.....	6
Anketa.....	11
Tatínkův úžasný den.....	12
Vše o říjnu.....	13
Pověsti.....	14
Rozhovor o Cestě domů.....	15
Ryby.....	17
Vaření.....	18
Knihy.....	19
Hasiči.....	20
Edison.....	21
Škola v pohybu.....	22
Zábava.....	23
Sport.....	22
Sběr starého papíru.....	24

Milí čtenáři, milé čtenářky...

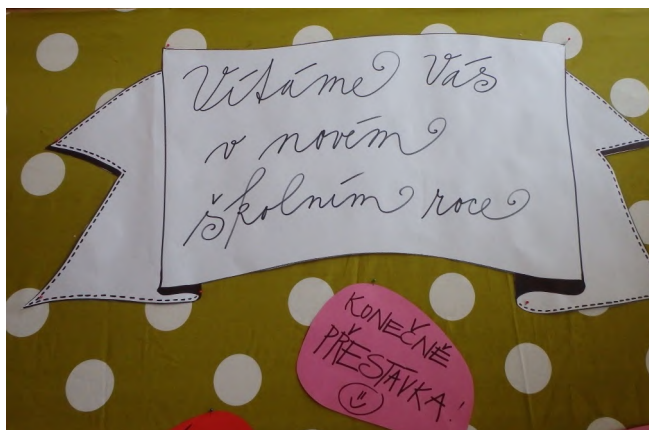

Dobrý den, milí čtenáři Třesku, učitelé, zaměstnanci školy, žáci a rodiče, babičky a dědové. Poprvé vás zdravím jako nová šéfredaktorka školního časopisu Třesk. V letošním roce se budeme věnovat Česku. Jelikož se blíží stoleté výročí od vzniku Československa, je to vhodná příležitost „prozkoumat“ Česko geograficky, historicky, zábavně, hravě, vtipně, prostě zevrubně, komplexně, zajímavě a ze všech stran.

Jak všichni víte, naše škola je devítiletá, proto chci Třesk otevřít i pro nejmenší čtenáře tak, aby si v něm každý našel svou oblíbenou rubriku, něco, co ho zajímá a baví.

Děkuji všem redaktorům, kteří se podílejí na přípravě časopisu a přeji jim mnoho nápadů a zábavy při psaní. Vám čtenářům příjemné počtení a pokoukání.

Doufám, že se Vám bude líbit a i nadále budete našimi příznivci.

Ptáci se připravují na odlet do teplých krajín právě na naší škole

Podzim

Podzim už je zase tady,
a to se vším všady.
Listí už svoje barvy mění,
slyšíme se loučících vlaštovek pěni.

Teplota ještě není pod nulou,
ale mrazy už za několik týdnů nastanou.
Sluníčko si pauzu dává,
místo něj si vítr s listím hrává.

Halloween se blíží,
dlouhé noci už se pomalu plíží.
Dýně před domem za chvíli svítit budou,
oheň v krbu nám září barvou rudou.

Bundy, čepice připravme si,
horký čaj uvařme si.
Však ten už zahřát dokáže,
v podzimním dni pomůže.

Veronika Vaňková, 7.třída

Jak jsem se potil na MISS 2017

Celý příběh začal dva měsíce předem, kdy se začala plánovat školní miss. Téma bylo retro. Celé plánování dalo moc práce. Vše jsme museli vymyslet a připravit – úkoly, výzdobu.... Ovšem náš tým se toho zhostil s chutí.

Nebyl bych to já, abych něco nepopletl a na něco nezapomněl. Naštěstí jsem měl při sobě moderátorku, pěknou moderátorku, musím dodat, Adélu, která za mne vše dodělávala a doháněla. Celý scénář psala ona. Nakonec jsme ho ale ani nepotřebovali. Celé jsme to zvládli sami a bez

Moderátorské duo Adéla Sádecká a Bohouš....

něho. Pro mne to byla bez scénáře premiéra, pro Áďu to bylo úplně poprvé, co si stoupla před 144 lidí. A za to jí patří obdiv, protože ani na chvíli nezaváhala, vylezla na jeviště a začala mluvit. To já, když jsem prvně stál před během moderování před návštěvníky, měl jsem pocit, že se trémou zadusím. Mně se totiž vždy, když mám trému, úplně stáhne

Zleva: Nela, Sára, Iva, Simona, Tea

hrdlo, ale zase to po dvou prvních větách opadne.

Ale abych se vrátil k Miss. Kdo v naší Miss soutěžil? Samozřejmě samá děvčata a jejich jména jsou: Tea Vodehnalová, Simona Kopecká, Iva Pilařová, Sára Kušnírová a Nela Kučerová.

Děvčata ukázala, co vše umí a jaká mají nadání. Velmi je obdivuji. Soutěžící hodnotila porota, které předsedal pan starosta Rajman. Myslím, že akce se vydařila a všichni si to užili.

A kdo získal titul MISS školačka 2017? Získala ho Iva Pilařová, 1.VICEMISS školačkou se stala Sára Kušnírová, 2.VICEMISS školačkou se stala Simona Kopecká.

Všem blahopřejeme a těším se na další ročník.

Bohuslav Říha, 9. třída, Foto: archiv školy

Legiovlakem zpátky do historie

Ve středu 20. 6. 2017 se třídy ze druhého stupně vydaly do Litomyšle na vlakové nádraží.

Tam stála parní lokomotiva s dobovými vagóny, které jezdily za 1. sv. války. Ujali se nás pánové v legionářských uniformách. Provedli nás vagóny, ve kterých jsme si prohlédli expozici věcí z té doby. Mohli jsme vidět lékařský, poštovní, kovářský vagón a také jak vypadali legionáři v Rusku, Itálii nebo Francii. Prohlédli jsme si také vagón, ve kterém legionáři cestovali.

Nakonec jsme si zakoupili suvenýr, ale také jsme mohli hledat své předky, jestli byli nebo nebyli legionáři.

Tato historie není ještě tak dávná, tak jsem o tomto výletu vyprávěla našim známým a našli jsme mnoho mužů z našeho okolí, kteří touto historickou

etapou skutečně prošli. A jejich děti jsou ještě naživu a umí o ní zajímavě vyprávět.

Pokud by vás zajímalo, zda vaši známí či příbuzní patřili k legionářům, navštivte stránku www.legie100.com, kde je seznam.

Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída
Foto: internet

Jak jsme zmokli na adaptáku

Šestá třída se vydala 22. září na stmelovací pobyt v Budislavi.

Byla tam skoro celá naše třída. Pouze jeden člen nebyl, který s námi moc nejezdí. Ale to přece nevádí hlavně, že jsme si to užili. Hlavně paní učitelka Edlmanová, která nás poznala až do hloubi našeho nitra. Akci připravoval Pítrš (Petr Coufal), který nám zadával různé těžké úkoly.

Tím nejtěžším z úkolů bylo provést čtverec, jenže jsme neviděli a nemohli jsme mezi sebou komunikovat. Bylo to těžké, ale nakonec jsme to zvládli. Nejsme žádní „mamlasové“, abychom si nerozdělali oheň. Zvládli jsme ho

rozdělat pouhou jednou sirkou, takže jsme si na obědě pochutnali. Když jsme šli na autobus, tak jsme přímo před cílem pěkně zmokli.

To jsme my – naše super 6. třída

Petra Hynková, 6. třída

Sedmička vyrazila na Budislav

Sluníčko nám docela přálo

Také naše sedmá třída vyrazila na Budislav. Sraz jsme si dali v Jarošově u mateřské školky v 7:14 hodin.

Když jsme se sešli, vyrazili jsme na cestu k Budislavi. Vyšlápli jsme jarošovský kopec, šli jsme kolem Toulcovy rozhledny a dál Budislaví až k hájovně, kde jsme zabočili po cestě mezi rybníky k táboru.

Tady už na nás čekal Pítrš (Petr Coufal). Začali jsme tím, že jsme si přinesli špalky a udělali kroužek. Dále jsme pokračovali první aktivitou a ta byla, že Myšák Jerry běhal dokola a my měli nadskakovat. Měli jsme asi šest pokusů, ale byla to sranda. Pak proběhlo ještě pár aktivit, po kterých přišel konečně vytoužený oběd.

S Markem Jandou jsme sbírali klacky a suché větve v lese. Na tomto základu ještě s pár kusy dřeva, jsme založili oheň a páni buřtíci se usmažili zaživa. (Jedna perlička: Tereza dala do ohně prázdnou vidlici a my zjistili, že na ní je neviditelný Myšák Jerry.) Následovala aktivita roboti, která spočívala v tom, že jsme dostali vzorek a měli ho přes les donést do bezpečné zóny. Tam jsme si vyměnili role, takže já jsem nyní vedl spolužáka, který byl se mnou ve dvojici a měl zavázané oči. Následovaly další a další hry.

Náš vytoužený oběd. Opékání buřtů bylo prima

Před šestnáctou hodinou jsme se vydali na cestu domů. Ta vedla přes les do Jarošova a domů. Bezva den, byla to zábava a Pítršovi díky!

Theodor Josef Lapáček, 7. třída

Osmáci v Budislavi

Dne 15.9. se naše třída zúčastnila adaptačního výletu na Budislavi.

Ráno jsme se všichni setkali v Jarošově a poté jsme šli pěšky na Budislav. Cestou tam jsme se zastavili u Panského stolu na snídani. Pokračovali jsme cestou do tábora, kde na nás čekal Petr Coufal.

Petr nás seznámil s programem na celý den. Nejdříve jsme přeskakovali přes Jerryho. Rozdali se nám papíry a hrálo se BINGO. Takhle jsme našli svoji dvojici. Následovala hra, ve které jsme museli mít zavázané oči a sestavovali jsme čtverec z provazu. Měli jsme asi čtyři pokusy a moc to nevydávalo jako čtverec, ale malá podoba tam přece jen byla. Dále na programu byl Vir. Vzali jsme se něco, na co se dalo sednout a vzali jsme o jedno víc, než bylo nás. Petr byl vir a nemohl nám obsadit žádnou ze stoliček. Pak jsme šli do lesa a tam byla síť s několika oky mezi stromy. Skrze ta oka jsme se museli dostat na druhou stranu a nemohli jsme se dotknout. Zvládli jsme to. Následoval oběd!

Zdolat síť není snadné

Rozdělal se oheň a my opékali buřty. Po obědě jsme hráli Formuli 1. Dostali jsme barevný padák a míček, který jsme museli udržet na

padáku do jedné minuty a obkroužit s ním co nejvíc kol. Moc jsme to nezvládli. A pak Formule 2. Mysleli jsme si jak to bude lehké. Teda pro některé to lehké bylo, ale pro někoho ne. Vybrali jsme si jezdecké boty – holínky, jezdeckou helmu např. kulich a jezdecké brýle např. lenonky. Vzali jsme si pneumatiky. Váleli jsme je po označeném terénu. Byl to hodně namáhavý závod a náš tým skončil druhý. Hra fackovaná byla jedna z nejlepších her. Stoupli jsme si do kroužku a dávali jsme si facky. Následovaly další hry a poté mrkaná. Ta měla u nás větší úspěch. Potom jsme museli najednou přeskočit provaz a zase mrkaná. Následoval odchod do Jarošova.

Pro mě to byl povedený výlet a myslím, že i pro ostatní. Moc jsme si to užili..

Máme za sebou poslední adapt'ák

A je to tu! I my „malý“ zlobivý děti jsme spolu už bohůžel posledním rokem. S tím se váže, že tohle byl už i náš poslední adapt'ák na Budislavi.

Pro mě bylo hlavní si to užít. Taky přišlo rozhodnutí, jaké placky udělat. Kdyby někdo nevěděl, každý rok jsme si dělali své třídní placky. Jako vždy jsme se všichni sešli v Jarošově a šli pěšky na Budislav. Celou cestu nás provázela mlha. Program měl pro nás připravený Petr Coufal. Po příchodu na Budislav nás seznámil s programem na celý den. Hráli jsme plno týmových her. Velmi nás bavila hra Vir, u které jsme se opravdu zasmáli. Měli jsme třeba za úkol udělat čtverec z provazu, ale museli jsme mít zavázané oči a nemluvit. Nebudu vám lhát, tohle se nám podařilo až na několikátý pokus a taky jsme se u toho úplně nepohodli. Co bavilo nás všechny, byl Přečhod. Byli jsme rozděleni do dvou týmů a každý šel na jednu atrakci. My jsme jako první šli na provazy, bylo několik provazů zavázaných u stromů, a my se přesto museli dostat s pomocí spolužáků a mohli jsme se držet stromů. Řeknu vám tohle bylo opravdu náročné, když se jedenáct lidí dostane na provazy a všechno se to s nimi klepe. Naše spolupráce byla úžasná, takže jsme to zvládli. Dále k Přečhodu patřila ještě jedna aktivita a to prolézt oky, které byly vytvořeny z provazu. Díry byly různě velké, to bylo také velmi náročné. K obědu jsme měli typické špekáčky a klobásy. Pro nás nejdelší a nejtěžší soutěž byla s pneumatikami. Museli jsme je kutálet přes les, potůčky a louku. Všichni jsme vypadali jako prasátka. Následovalo plno dalších her. Náš poslední adapt'ák jsme si velice užili, a když si představím, že to byl náš poslední? Je mi z toho smutno, ale věřím, že za tento školní rok nasbíráme ještě plno nezapomenutelných zážitků.

Adéla Sádecká, 9. třída

Redaktoři školního časopisu se školili v Litomyšli

„Sedli jsme si,
četli jsme si,
smáli jsme se,
háдали se...“

Ilča nás však zkrotila,
tabuli nám půjčila.
My jsme malovali plakát,
zase jsme se začli hádat...
Hodnocení bylo kladné,
že vše co jsme udělali,
bylo dobré.“

Znavení redaktoři nabírají síly a hledají inspiraci na články do našeho časopisu

A teď podrobně. Dne 22. září jeli redaktoři časopisu Třesku do Litomyšle na školení. Jen co jsme si vybalili, už jsme šli zase ven, konkrétně jsme se šli inspirovat po městě. Mezitím co jsme se procházeli, přijela za námi Ilča. Posadili jsme se ke stolu a poslouchali její přednášku o psaní článků. Vyprávění bylo velmi poučné, a tak se všichni dozvěděli, jak psát lépe.

V programu bylo i to, že jsme se zamysleli, co pro nás vlastně Třesk znamená a proč do něj chodíme? Jaký by měl být redaktor a co by měl mít vždy po ruce?

Po těchto úkolech jsme dostali další práci. Měli jsme udělat plakát, který má lidi navést k přečtení nebo psaní Třesku. Na tabuli jsme si udělali plán, jak to asi bude vypadat. Po hlasování všech možných návrhů jsme vybrali ten, který se líbil všem nejvíc.

A pak přišel ten největší problém. Madlu napadlo, že bych mohla nakreslit logo Třesku s červeným ohraničením. Někdo však namítal, že to bude hezčí černé. Hlasování také nepomohlo, protože polovina byla pro černou a polovina pro červenou. Já jsem nehlasovala, protože mně je to prakticky fuk. Po několika dohadách nás radši paní učitelka Coufalová zavolala k večeri.

Já mezitím přemýšlela, jak to asi nakreslím. Napadl mě nápad! Na tabuli nakreslím dva stejné plakáty, jen každý s jiným logem Třesku. Když to teď mohl každý porovnat, co bude lepší, bylo lehčí se rozhodovat, a tak se všichni shodli pro červenou.

Ilča nás „školila“. Nebylo to pouze o sezení, ale i o našich názorech a jejich zkušenostech

Akce školy

Redaktoři školního časopisu se školili v Litomyšli

Pokračování ze strany 6.

Po této únavné práci jsme si šli zase sednout a poslouchat, jak se tvoří rozhovor. Rozdělili jsme se do malých skupin a měli jsme vymyslet různé otázky, které potom použijeme v rozhovoru. Toto nám zabralo zhruba 15 minut. Jelikož Lapáčci jeli ještě ten večer domů, šli jsme si rychle povědět hodnocení tohoto dne (při tom jsem stihla vymyslet báseň, co jste si četli na začátku). Bylo kladné ze všech stran.

Lapáčci odjeli a nám nezbyvalo nic jiného, než vymyslet co budeme dělat dál. Nejdříve se řeklo, že půjdeme na noční procházku po Litomyšli, ale nakonec jsme všichni skončili u hry Koncept. Ilča tuto hru hrála poprvé, a tak měla štěstí začátečnicka. První ale nebylo ona, ale já a ona byla druhá. Vyčistili jsme si zuby a hurá spát, abychom ráno všechno stihli.

Školení nás i přes náročnost a únavu bavilo

Naše školení je u konce, uběhlo to jako voda. Všichni si to moc užili a dozvěděli se nové věci. Už se těšíme na další podobný výlet.

Jedna týmová aktivita - Udělejme plakát na Třesk. Měl by zvát nejen čtenáře, ale i nové redaktory

No, nejsme krásní? My si myslíme, že ano, že do té Litomyšle prostě patříme

Ráno se vzbudili všichni... až na mě. Nikdo mě nedokázal probudit, a tak zatímco ostatní už snídali, já jsem krásně chrápala dál. Nějakým způsobem jsem se dostala mimo karimatku a studená podlaha mě našťastí probudila. Rychle jsem se převlékla, upravila a nasnídala, aby se na mě nečekalo.

S příjezdem Ilči jsme poklidili klubovnu, sbalili si věci a připravili se, až budeme odjíždět a řekli jsme si, co bude dál.

V Litomyšli se tuto dobu konaly trhy a my jsme dostali za úkol použít otázky z předchozího dne a udělat rozhovor se stánkaři. Po splnění tohoto úkolu jsme si koupili něco pěkného na památku.

Pssst. Ale Ilča s paní učitelkou možná něco zase chystají.

Kamila Kusá, 8.třída

Objevovat Litomyšl a její zákoutí nás baví

Cestujeme po Česku

Za přáteli do Prostějova

Rád bych vám doporučil **Prostějov**. Mají tam balkánskou zmrzlinu. Můžete si vybrat snad z 20 druhů! Kousek od hlavního náměstí je skvělá fontána, ve které se čvachtají děti.

Podle mě je to tam moc prima, takže vám toto město doporučuju.

*Viktor Samuel Lapáček, 3. třída
Foto: Archiv Lapáčkových*

Živá voda Modrá je ideální místo na ryby

V České republice se mi líbí **Živá voda Modrá**. Mám totiž rád ryby a tam je jich několik druhů (jsou tam i ryby kolem 2,5 metrů !!!). Byli jsme tam o prázdninách.

Na fotografii je zachycena ryba vyza a kapři

Je to sice 170 kilometrů daleko, ale stojí to za to. Je to u **Velehradu**, který se nachází u Uherského Hradiště. Nejsou tam jen ryby, je tam i koupaliště, Ještěřčí zídka, stezka se stromy a potůčkem s žábami a mnoho dalšího... Mimo toho tam chovají trofejní kapry a líny. Moc se mi tam líbilo a velmi mě překvapilo, že velká štika a ostatní dravci nejedli malé plotice, co s nim byly ve stejné nádrži.

Matěj Štěpán, 5. třída, foto: internet

Cestujeme

po Česku

P. Kasnarová, 8. tř.

Nádherná Kroměříž

Chci vám doporučit město **Kroměříž**. Důvod, proč jsme se tam vypravili, je ten, že naše maminka nám chtěla ukázat, kde šest let bydlela a kde studovala. Město leží ve Zlínském kraji, není příliš velké a jeho zámek s kouzelnými zahradami je zapsán mezi památky UNESCO. V zahradách najdeme různé tropické i subtropické rostliny, zahrady ve francouzském a italském stylu. Je tu i bludiště. Projdete se skleníky s různými druhy palem a kaktusů. Je to obrovská plocha osázená květinami v trojúhelníkových útvarech. Po stranách cesty jsou rozmístěny lavičky, na které si můžete sednout a kochat se. Projít celou zahradou je na dlouho. Zajímavostí této zahrady je rotunda s Foucaultovým kyvadlem, které je zavěšeno na 25 m dlouhém laně a které se nikdy nezastaví díky tomu, že se Země otáčí. Cestou k němu potkáte různé fontány a jezírka.

Ještě bych chtěla zmínit Zámeckou zahradu, ve které jsou pavilony se zvířaty z různých kontinentů - opice nebo ptactvo. Žijí zde i domácí zvířata a volně se tu pohybují pávi i s mláďaty. Často sem chodí rodiče a prarodiče s malými robátky, protože se je na co dívat. Zámecká zahrada n a l e ž í k e kroměřížskému zámku, který také stojí za zhlédnutí.

A na Velkém náměstí najdete dobrou restauraci - vegetariánskou, kde skvěle vaří. A hned před ní je Lavička Václava Havla.

*Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída,
Foto: archiv Lapáčkových*

Cestujeme po Česku

Poznání v ZOO Olomouc

Chtěl bych vás pozvat do Zoo Olomouc na Svatém kopečku. Byli jsme tam o prázdninách s rodiči a bylo to tam krásné. Když jsme procházeli, tak před zoo byl velký jarmark se spoustou stánků. Před vchodem malý výběh s lemury. U pokladny bylo veliké akvárium s mořskými rybami. Potom na začátku zoo byla velká budova s voliérami s opicemi, které se pořád předváděly. Potom jsme procházeli po lávkovém mostě mezi opicemi. Mezi voliérami měli i bufety s občerstvením. Dál měli velký dům s akváry, například se žraloky a rejnoky. A nakonec tam měli výběhy s vlky a obrovské klece s cizokrajnými ptáky. Zajedte tam!

Marek Janda, 7. třída, foto: Jakub Janda

Vzhůru za vodními radovánkami

Věřím, že všichni máme rádi bazény, tobogány a skluzavky. A proto tu pro vás mám pozvánku a nápad kam vyrazit. Tohle je přesně něco pro vás. Už delší dobu jezdíme do **Aqualandu Moravia** a opravdu jsme si to tam oblíbili. Atrakce jsou venku i uvnitř. Uvnitř je toho o mnoho více. Zázemí je velmi příjemné. Přijdou si tam na své mladší, tak i starší lidé. Atrakce pro děti, wellness, různé skluzavky a tobogány. V tobogánech se jezdí v kruzích, jak po jednom, po dvou, tak i po třech. Občerstvení je tam taky mnoho. Myslím, že určitě stojí za to se zajet pořádně vyčvachtat. Vemte kamarády, rodinu a věřím, že si užijete plno zábavy.

Adéla Sádecká, 9. třída, foto: internet

Plno zábavy v Českých Petrovicích

V **Českých Petrovicích** v Orlických horách, se narodil náš děda. Byli jsme tam už po několikáté na výletě. Cestou jsme koupili nějaké potraviny, protože oběd u stolu v restauraci jsme se rozhodli vyměnit za deku na zemi a louky okolo. Abych to zkrátil, chtěli jsme si udělat piknik. Asi po hodině jsme dorazili do Českých Petrovic. Tam jsme vyjeli na kopec s krásným výhledem. Rozestlali si deku před starým bunkrem a pohodlně se uvelebili. Spokojeně poobědvali. Poté jsme sjeli zpět dolů a zašli do rodinného sportareálu, kam chodíme každoročně. Tam je dost zábavných atrakcí a jedna z nich je jízda na kárách z kopce, po sjezdovce, kde

Strémhlav rovnou dolů z kopce na terénních tříkolkách. Neuvěřitelný zážitek plný smyků a

se v zimě lyžuje. Tam chodíme nejraději. A moc pěkně se tam jezdí. Navíc se tento rok stalo něco velmi zábavného. Poslouchejte! Nahoru vás i s károu vytahuje lanovka. Já už byl nahoře a za mnou přijel i děda s mladším bráškou Samem. Nahoře se musíte odháknout z lana na lanovce, a když se k nám blížila babička s mladší sestrou Dorotkou, vyhákla svou károu až moc brzo. Děda se ji pokusil dotlačit nahoru, ale mezitím už se nezadržitelně blížil i starší bratr Josef. Ten se raději odhákl o něco dál, ale při tomto manévru provaz s plastovým sedátkem praštil dědu do hlavy. Děda neměl pořádně nasazenou a zapnutou helmu a ta mu z hlavy spadla. Vzápětí se vypnula lanovka a blížící se starší sestra Magdalena se zastavila i s károu daleko pod námi. To byl chaos! Když jsme sjeli dolů, tak nám zaměstnanec řekl, že nás viděl na kamerách a lanovku zastavil on, aby Josef nenarazil do babiččiny káry. Děda se poučil a na další jízdu už si helmu řádně zapnul. Po té jsme si koupili zmrzlinu a vydali se na procházku. A po ní jsme se vrátili domů, do Jarošova. Já České Petrovice hodnotím pěti hvězdičkami!

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída

Cestujeme po Česku

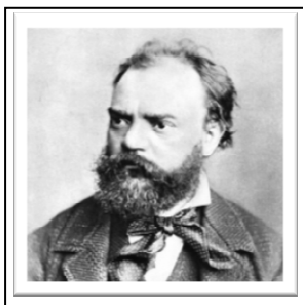
Na skok do muzea Antonína Dvořáka

O letošních prázdninách jsem navštívila s rodiči Prahu.

Spolu jsme chodili po památkách a navštívili mnoho krásných muzeí a dokonce i botanickou zahradu. Ale ze všech těch kulturních zajímavostí se mi nejvíce líbilo muzeum našeho významného českého skladatele Antonína Dvořáka (1841 – 1904), které bylo plné jeho osobních věcí (např. brýle, které nosil, piano, u kterého skládal své překrásné skladby, a ještě mnoho dalších věcí).

Na muzeu mě nejvíce zaujala jeho originalita: třeba v interaktivní místnosti jste si mohli dle vlastního výběru poslechnout jakoukoli Dvořákovu skladbu v různých úpravách. Pokud by se mi naskytla příležitost, určitě bych muzeum znovu navštívila.

Anežka Vopařilová, 8. třída

Byla jsem na celostátním setkání

Jednoho dne mi mamka řekla, že se v Olomouci koná setkání mládeže. Řekla mi, že toto setkání je jednou za čtyři roky a je od 14 do 30 let. Mně je ale zatím jenom 13, a tak jsem tak nemohla jet na celý týden, ale jenom na „Den s rodinou“, kam mohou přijet i rodiče a děti mladšího věku. Mě napadlo, že bychom s sebou mohly vzít i kamarádku Anežku a její mamku. Mamka jí tedy zavolala. Anežce i její mamce se ten nápad líbil, a tak obě souhlasily. A v den konání, 19. srpna, jsme musely brzo vstávat, protože už v 10 hodin bylo zahájení.

Když jsme tam dorazily, našly jsme si místo na sezení. Program byl následující: Nejdříve proběhlo přivítání rodin a rozhovor s jednou redaktorkou časopisu „IN!“. Potom byla máše svatá. Ta trvala si hodinu. Následovala polední pauza do čtyř hodin odpoledne. My jsme se šly najíst, po jídle jsme šly s Anežkou na setkání čtenářek časopisu „IN!“, které nás ale moc nebavilo, a tak jsme šly za mamkami do kavárny. Na náměstí bylo plno stánků s různými věcmi, a tak jsme je okukovaly. Mně mamka koupila krásné triko. Co nevidět byly čtyři hodiny a my jsme musely zpátky. Další v programu byl rozhovor s jedním Italem (bohužel si nevzpomenu na jméno). Vyprávěl příběh o své manželce, která nakonec umřela, ale on žije dál naplno, jako předtím. Samozřejmě, že mu chybí, ale tvrdí, že člověk žije jen jednou, a měl by si ten život pořádně užít. Bohužel po rozhovoru byl konec a my jsme jely domů. Anežce i její mamce se to taky moc užily. Máme hodně nových zkušeností. Určitě až za další čtyři roky bude nové setkání, pojedu tam spolu s Anežkou na celý týden.

Kamila Kusá, 8. třída

Také už máte své oblíbené vodní hrátky?

Prázdniny jsou za námi a s nimi i léto. Každý z nás určitě někdy někam cestoval na dovolenou, ale třeba ne každý strávil dovolenou v zahraničí. Určitě jsme nikdo neprocestoval Českou republiku křížem krážem, však já také ne. Já si o prázdninách udělala

takový menší výlet do **Aquapalace Praha**. Sice to není stejné jako u moře, ale o zábavu tam nebyla nouze. Vířivky, tobogany, potápění, sauny, neobvyklé bazény, to vše jsem v Aquapalace Praha navštívila. Není jenom obyčejný aquapark. Jedná se největší aquapark ve střední Evropě. Kromě bazénů a toboganů se zde najde i vodní bar, kde dělají koktejly nejen pro dospělé. Já jsem zde ochutnala koktejl „Beauty and the beach“, který jsem si okamžitě oblíbila. Také jsem zde navštívila restauraci, kde můžeme ochutnat nejen českou kuchyni. Doporučuji zde ochutnat vynikající Boloňské špagety, a nebo ještě lepší Ceasar salát. Doufám, že i vy jste si

Jak jsem na táboře ztratila mobil

Osudem některých lidí je, že ztratí mobil. Já byla letos o prázdninách na budislavském táboře. Jednou jsme šli na výlet do lesa a já měla mobil jako vždy v kapse, když jsme došli zpátky do tábora, tak jsem najednou mobil neměla. (No, co je to taky za nápad, brát si na tábor mobil, že jo?) Mě napadlo, že by se třeba mohl hodit, a tak i přes zákaz rodičů jsem si mobil vzala s sebou. Já totiž mobil neztratila poprvé, a tak byste se divili, jaký já jsem trdlo!

Petra Hynková, 6. třída

Na výlet za zdravím a kulturou

V **Karlových Varech**, které se nacházejí na západě Čech, se vyskytují léčivé horké prameny se strašnou chutí, jejich zde asi třináct. Taktéž je zde hotel Thermal, kde se každoročně pořádá Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech. Dále zde najdete spoustu obchodů se suvenýry a pítky s těmi prameny. Rovněž se zde najde kvantum obchodů s oplatky různých chutí. A taktéž se zde potkáte s více cizinci než Čechy. Karlovy Vary bych vám vřele doporučil, protože stojí za návštěvu.

*Theodor Josef Lapáček, 7. třída,
Foto: archiv Lapáčekových*

Za historií i sportem

Jednoho dne jsme se rozhodli, že si vyrazíme na dovolenou. Jako nejvýhodnější lokalitou se stal Máchův kraj včetně **Máchova jezera**, které je vlastně rybníkem. Byli jsme ubytováni v penzionu Diana, ke kterému připadá i malebná vilka v borovém háji a ta se stala naším útočištěm. Ovšem naše dovolená nebyla vůbec odpočinková. Každý den jsme jezdili na šlapadlech. Dokonce jsem jeden den najel 50 km na kole. Projeli jsme celý vojenský prostor Hradčany, které od roku 1948 až do roku 1991 obývala sovětská vojska a později vojska ruské federace. Dnes jsou z vojenských objektů jen ruiny. Ale jako každý vojenský prostor je ověnčen tajemstvími. Jedním z nich je například to, že v celém prostoru byli pouze čtyři vojáci, kteří záhadně zahynuli při testování nového tanku s novou municí. Vrak i oběti byly převezeny do komunistického Ruska a s pádem komunismu v Rusku byly ztraceny. Ovšem budova výzkumného střediska stále stojí. Nejzajímavější je ovšem prostor vojenského letiště, kde stále stojí 64 hangárů odolných proti náletům a na kopci vzdáleného asi 800 metrů od letiště stojí vysílač, který není vysílačem, ale pozůstatky nočního slunce, tedy reflektorů osvětlujících celé letiště. No, to by bylo asi vše, určitě doporučuji, abyste se tam

Krátce jsme vyzpovídali prodávající na jarmarku v Litomyšli

V Litomyšli se konal 23. září řemeslný jarmark. V té době jsme my redaktoři byli na školení v Litomyšli. Položili jsme pěti stánkařům tři otázky:

1. Jak jste se dostali k vyrábění?
2. Jak vás tvoření baví?
3. Odkud jste k nám do Litomyšle přijeli?

Hana Vrbicová /keramická výroba

1. Dostala jsem se k tomu sama.
2. Ano, baví mě to hodně.
3. Z Říkovic (bývalá studentka naší školy.)

Hana Kolářová / textilní výroba

1. Odjakživa mě to bavilo.
2. Ano, baví mě to moc, hodně si u toho odpočinu.
3. Šumperk.

Miloš Gajda/ svíčky

1. Byla to náhoda.
2. Tvůrčí práce.
3. Petrov nad Desnou.

Jana Vítková /věnce ze sušených květin

1. Je to můj koníček—pěstování a pak následně zpracování.
2. Radost ostatních.
3. Z Budislavi.

Miroslava Zatloukalová/ ruční práce

1. Přivedla mě k tomu maminka.
2. Ano baví, protože mě to živí.
3. Jsem z okresu Prostějov.

*Petra Hynková, 6. třída, Matěj Štěpán, 5. třída,
Kamila Kusá, 8. třída*

Zajímavosti

Vítání podzimu v Chotovicích

Léto nám vcukuletu skončilo a my tu máme podzim a s tím i tradiční akci u nás v Chotovicích. Je to Vítání podzimu, které se konalo 16.9. Minulý rok jsme měli soutěž o nejchutnější bábovku a tento rok to bylo o nejlépe upečený koláč. Byl zde i vyráběcí koutek, kde si děti mohly vyrobit něco s motivem podzimu. Letos poprvé v historii Vítání podzimu k nám zavítal klaun. Předváděl různá kouzla a triky.

Všichni až do posledního si to užívali. Dále tu byla výstava obrazů a patchworku. Popravdě, já na akci nebyla tak dlouho, takže nemůžu popisovat do detailů. Ale všichni se shodli, že se vydařila. O týden později jsme tu měli další akci, o které se také můžete také dočíst v tomto časopise.

Text a foto: Adéla Sádecká, 9. třída

Houbaři houbaři

To jsme my! Letos se nám opravdu daří. Když vyjdeme do lesa a vezmeme si s sebou košík, kdybychom náhodou něco našli, musíme volat babičce a dědovi, ať nám přinesou ještě dva další košíky, že to nepobereme. Našli jsme masláky-tedy klouzky kravské, klouzky sličné, praváky, růžovky, babky i podhříbky. A babička cestou za námi našla krásnou bedlu. A Madlenka objevila dávno před sv. Václavem václavky, takže jsme měli výtečný václavkový guláš. A od té doby ještě dvakrát, protože václavky letos opravdu rostou. A když šla Dorotka s mamkou vyvenčit našeho psa Toníka, našly žampióny. Pochutnali jsme si už na s m a ž e n i c i , václavkovém guláši, houbové i žampiónové polévce, máme houby usušené, ale i zavařené. Mamka je dělá se zeleninou a ty chutnají i mě! Doted' jsem je raději sbíral, ale už je i jím ☐ :).

Tatínkův úžasný den 2017

Posadit se do záchrannářského auta je dobrá zkušenost

Jako každý rok byl i letos v sobotu 9. září na Pasičkách u Proseče **Tatínkův úžasný den**. Letos už po páté jsme tam viděli, a mohli si taky vyzkoušet, např. obrněná - moderní i historická – vozidla, polopásová, pásová i kolová. Nechyběl protiletadlový kanon nebo houfnice ani zdravotnické služby, policie státní i městská, hasiči, celní správa, Besip a ještě mnoho jiných stánků. Letos se zde rozdávaly plynové masky zadarmo, tak jsme si odnesli hustý suvenýr. Opět zde byly různé disciplíny a soutěže, za které se sbírala razítka na kartičku: skládal se samopal

AK-47, střílelo se ze vzduchovky, plnily se testy a poznávaly tanky technika Armády ČR. Byl zde opět stan, kde si člověk směl vyměnit body za odměny. Slavnostní chvíle byla, když se

vypouštěli uzdravení dravci zpět do volné přírody (vyléčili je právě na Pasičkách v Záchrané stanici živočichů). Brácha Adam se zapojil do soutěže o tričko Toulovcovy Maštale a vyhrál, jako jediný z mnoha desítek lidí. Akce měla opět velký úspěch. Theodor Josef Lapáček, 7. třída, foto: archiv Lapáčekových

Vše zajímavé o říjnu

A je tady říjen. Brrr. Sice ještě není sníh, ale já už skoro každý večer sedím v křesle s hrnkem teplého ovocného čaje. Ale i říjen umí být něčím zajímavý.

Říjen s sebou nese můj oblíbený svátek, Halloween. Není to sice tak úplně český svátek, což ale nic nemění na tom, že se dá užít jako každý jiný. Taky tak moc rádi vyrábíte halloweenské dýně? Ale co když nemáme doma ty obrovské oranžové dýně? A nemáme čas si je někde koupit? Nebojte, i z malinkých, okrasných dýní se dá někdo vykouzlit. Já mám tady malý návod jak si takové malé okraso-halloweenské dýně vyrobit:

1. Vezmeme si okrasnou dýni. (Čím větší, tím líp, ale já bohužel doma větší nenašla.)
2. Horní část uřízneme a dýni vydlabeme.
3. Na tvoření jejího obličejce můžeme použít malý nožik, nebo třeba dutou kovovou tyčku.
4. Do dýně uděláme dvě malá očka, můžete udělat i nos nebo pro ty odvážnější a pro ty, co mají větší dýni, můžeme udělat i malou pusku.
5. Jelikož já s mojí malinkou dýní jsem si na pusku netroufla, můžeme ji domalovat obyčejnou černou lihovou fixou.

6. A máme hotovo! Už stačí jen do naší dýně dát s v í č k u a postavit do zahrady. (Když jsou dýně o p r a v d u malinké, svíčka se po chvíli udusí, proto malinké dýně

Včela medonosná

Ahoj! Já se jmenuji včelka Mája, je mi týden a jsem včela medonosná. Starám se o larvy v úlu, což je dřina, ale i zábava. Moje maminka je královna úlu a můj táta byl trubec Včelík. Ale už nežije, uhynul po spáření s královnou.

Lidi se mě bojí, že bych je bodla. Ale mají mě i rádi, protože jsem užitečná, a to ne jen já, ale i moji bratři a sestřičky v úlech po celém světě.

Jsme užitečné kvůli tomu, že vyrábíme med, propolis, včelí vosk, mateří kašičku.

Ale teď už musím letět dělat svou práci! Tak na shledanou a doufám, že mě někdy navštívíte.

Marek Janda, 7. třída, foto: internet

Jaké pranostiky se váží k měsíci říjnu?

„Teplý říjen - studený listopad.“

„Když dlouho listí nepadne, tuhá zima se přikrade.“

„Studený říjen – zelený leden.“

„Co v říjnu zimy přibude, v lednu jí opět ubude.“

„Když křížový pavouk se v říjnu ukrývá a nevyběhá, není daleko do sněhu.“

Veronika Vaňková, 7. třída

MALOVANÉ POVĚSTI, tentokrát... O Růžovém paloučku u Morašic

Růžový palouček leží asi 3 km od Morašic. Je opředen mnoha legendami. Některé z nich jsem zpracovala:

Podle knihy Adolfa Weniga České pověsti nakreslila a zpracovala Anna Magdalena Lapáčeková, 9. třída

Ondřej Sláma je onkolog a paliatr. Je jedním ze zakladatelů nadace Cesta domů. Tato nadace vydává i knihy s tematikou stáří a umírání a díky tomu jsem se k tomuto tématu dostala blíž a napadlo mě položit člověku, který se tomu dlouho věnuje a o této problematice ví asi

Čím se zabývá paliativní léčba a co je jejím cílem?

Přes všechny úžasné pokroky moderní medicíny i nadále platí, že lidé umírají. Umírají většinou v důsledku dlouhodobých (chronických) nemocí srdce, plic, cév nebo v důsledku demence nebo rakoviny. Na tyto nemoci umírá v Česku každoročně asi 70000 lidí. V závěru života, v posledních měsících, týdnech a dnech života mají lidé s těmito chronickými nemocemi řadu problémů: jsou slabí, nemají chuť k jídlu, je jim špatně, těžko se jim dýchá, mají bolesti. Kromě toho mají často velký strach a úzkost, někdy i depresi. Strach z konce života, smutek z toho, že život končí, vztahy končí, plány a naděje končí. Těmito všemi problémy se zabývá paliativní péče. Snaží se s využitím moderní medicíny a léků zmírnit tělesné obtíže a podpořit pacienta a jeho rodinu, aby „ustáli“ nelehkou fází konce života. Cílem paliativní péče je, aby nevléčitelně nemocní pacienti mohli žít co možná nejplněji až do konce a aby dobře zemřeli.

Jste jedním ze zakladatelů organizace Cesty domů, mohl byste nám ji představit?

Řada pacientů si přeje, aby mohli prožít závěr života doma, ve svém známém prostředí, se svými blízkými. Aby toto všechno doma zvládli, tak jim může velmi výrazně pomoci domácí hospic. Cesta domů je jeden z prvních domácích hospiců. Působí v Praze a každoročně doprovází v domácím prostředí 150-200 pacientů. Domácí hospic je skupina odborníků, tzv. multidisciplinární tým, ve které je lékař, sestry, sociální pracovník, psycholog, duchovní, dobrovolníci. Tato služba se snaží u nemocných doma pomáhat a řešit všechny ty problémy, o kterých jsme hovořili před chvílí. Domácím hospicům se to velmi dobře daří. Mnoho pacientů a jejich rodin díky hospic udělalo zvláštní zkušenost, že konec života a umírání jsou sice velmi smutné, někdy tragické, ale současně mohou být hluboce lidským, důstojným a vlastně obohacujícím časem...

Jednou z vašich činností je podporovat domácí hospice. Mají Češi odvahu být se svými umírajícími doma a neposílat je do nemocnice?

Mnoho pacientů i rodin by si přálo dožít doma, ale současně se toho bojí. Někteří se bojí toho, že by jejich blízký měl zemřít v bytě nebo domě, ve kterém by pak oni měli dále žít. Jiní se bojí, že to nezvládnou, že nebudou svému blízkému schopni pomoci, když by měl bolest, dusil se nebo krvácel (to všechno se může při umírání stát...). Ta obava je vlastně úplně pochopitelná. Právě proto tyto rodiny tolik oceňují pomoc domácího hospice. Najednou je tu někdo, kdo je všemi těmito úskalími a pastmi provede. Domácí hospicové péče se v ČR ale pouze pomalu rozvíjí. Na řadě míst v ČR ještě není pacientům vůbec dostupná. Tam to mají pacienti složitě, často při každém vážnějším zhoršení potíží musí do nemocnice. Druhá věc ovšem je, že dnes řada lidí s těžkou nemocí (především lidé staří, ale občas i mladší) žije sama, nemá nikoho, kdo by se o ně v této fázi postaral. Děti nebo sourozenci bydlí daleko, jsou příliš zaměstnaní a nemají čas, někdy jsou rodiny znesvářené a ochota dlouhodoběji pomáhat zkrátka chybí. Především pro takové pacienty, kteří nemohou být doma, je určen tzv. kamenný hospic, hospicová nemocnice.

Vaše manželka pracuje v hospici, je to velice těžká práce, co ji dokáže potěšit nebo udělat radost?

Práce v hospici je emočně, komunikačně a někdy i fyzicky náročná. Současně je příležitostí k mnoha hlubokým a vlastně i radostným situacím a zážitkům. Pracovníci hospice jsou často svědky veliké statečnosti, schopnosti zvládat a přijímat nesmírně těžké situace, někdy také svědky usmíření, uzdravení vztahů, zkrátka takových velmi hlubokých „happy endů“ navzdory nevléčitelné nemoci. Na manželce vidím, že jí práce v hospici velmi baví a naplňuje. A samozřejmě také unavuje. Kromě práce ale lékaři a sestřičky v hospici normálně žijí. Potěší je, když se jim daří žít hezký partnerský a rodinný život. Setkávání s přáteli. Mnohá (většinou milá překvapení) a tonus nám do života přinášejí naše 3 děti (19,17, 13 let). Hodně pro nás oba znamená život v evangelické sboru v Brně. Vůbec, křesťanská víra je pro nás oba velikou inspirací a motivací....

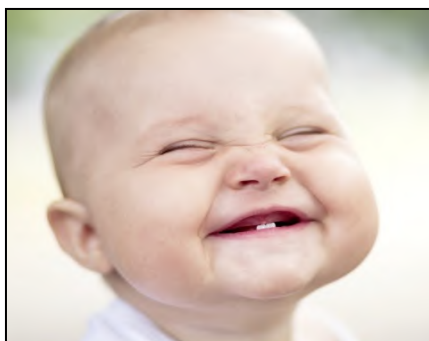
Co se v české společnosti posunulo k lepšímu v pohledu na umírání z čeho máte radost?

Zdá se mi, že se o tématu závěru života, umírání a smrti hovoří s větší otevřeností než před řekněme deseti lety. Myslím, že stále více chronicky nemocných pacientů je ochotno o svém onemocnění a o jeho závěru otevřeně přemýšlet, vnímat závěrečnou fázi života jako těžké ale velmi důležité období. Stále více lékařů a sester a také nemocnic o tomto tématu přemýšlí a snaží se péči o nevléčitelně nemocné zlepšovat, zavádět paliativní péči do akutních nemocnic, léčeben dlouhodobě nemocných a domovů pro seniory. Pomalu, ale přeci se rozvíjí domácí hospicová péče. Tématu paliativní péče začíná být také věnována pozornost na lékařských fakultách. Protože se tomuto tématu s manželkou, oba více než

Pro pobavení

Mám dny, kdy jsem velmi vtipný...

"Pane, viděl jste tu nějaké policajty?"
"Ne."
"Tak mi dejte svoji peněženku a hodinky!"

Maminka zpívá dítěti ukolébavku.
Po chvíli se dítě zeptá: „Mami, budeš ještě zpívat nebo už můžu spát?"

Jeden venkovský lékař, nadšený myslivec, se vrátil z honu.
"Tak jak jsi dopadl?" Přivítala ho manželka.
"Báječně," povídá doktor, "dva zajáci a čtyři noví pacienti."

"Když jsem kupoval tohoto psa, řekli mi, že poslouchá na slovo. Ale neřekli, na které..."

Th. Josef Lapáček, 7. třída
zdroj: internet (text i foto)

Pro poučení

Citáty

motivace do života

Citáty jsou něco, co mě vede životem. Miluju citáty. Jsou pravdivé a motivační pro váš život, proto jsem se rozhodla do každého čísla jich pár vybrat. Doufám, že i vám pomohou a najdou váš správný směr života.

- **Není málo času, který máme, ale hodně času, který nevyužíváme.**
- **S upřímností moc přátel nezískáš. Získáš s ní ale ty pravé.**
- **Milióny lidí touží po nesmrtelnosti, a přitom nevědí, co mají dělat, když v neděli odpoledne prší.**
- **Jediný člověk, kterému byste měli něco dokazovat, se na vás dívá každé ráno v zrcadle.**
- **Nikdy nevzdávej to, na co nedokážeš přestat myslet každý den.**
- **Žiješ jenom jednou, ale pokud žiješ správně, jednou stačí.**

Pět věcí, které byste měli přestat dělat:

- **Snažit se každému zavděčit.**
- **Bát se změny.**
- **Žít v minulosti.**
- **Snižovat svou hodnotu.**
- **Zbytečně nad vším přemýšlet.**

Aděla Sádecká, 9. třída

Absurdnosti češtiny

"Otočit kolem prstu"

Už vám to někdo řekl?: "Ta si tě omotala kolem prstu!" Jen si to představte – podívejte se na svou ruku, a třeba na ukazováček nebo prostředníček, jen si je prohlédněte ... A teď byste se měli kolem něj omotat, obtočit! To už byste měli začít trénovat, protože to bude dřina. Slyším praskání kloubů, a těch vykloubenin!!! A ještě vás přitom budou mít za podivína a mamlase.

Okolo prstu by se dokázala obtočit snad pouze hadí žena z cirkusu, a k tomu miniaturní. Snažil jsem se najít chlapa, co by to dokázal, ale věřte nebo ne, našel jsem jen samé ohebné ženy. Chlapi si dají leda nohu za krk. Až tenhle kluk se přetočil, ale na prstu by se asi neudržel. Takže pokud to někdo dokáže, tak před ním smekám.

Když jsem na netu hledal lidi, kteří by se dokázali kolem prstu omotat, našel jsem mnohem víc hadích žen než mužů, přičemž ženy se dokázaly zamotat víc. Z toho jaksí plyne, že je asi snazší omotat si okolo prstu ženu.

Th. Josef Lapáček, 7. třída

Pro poučení

Youtubeři

Pedro

Pedro je český youtuber, který je známý svým dlouhým lets'playem (let's play znamená "pojdme hrát" – jde o video záznam z hry Minecraft, který je přidán na You Tube s komentářem hráče) z minecraftu, kterému dnes vyšel 265. LP (LP znamená lets'play) dále točí spoustu jiných sérií. Já ho začal sledovat v roce 2017 a bylo to právě LP. Myslím, že to byl 232. díl. Už točí přes pět let a zatím získal přes 732K (znamená 732 000) odběratelů. Doporučil abych ho sledovat protože v jeho sérii je každý nápad něčím zajímavý realizován. Mě jeho Minecraft série baví, protože si mohu zažít pravý minecraft, který já si doma tolik nezahraju (skoro vůbec).

*V. Samuel Lapáček, 3. třída, Th. Josef Lapáček, 7. třída
Foto: internet*

Ryby

Kapr obecný

Kapr je snad nejznámější českou rybou a jednou z nejrozšířenějších sladkovodních ryb světa. Normálně se dorůstá 60 cm, ale existují i exempláře až 120 cm. Živí se hlavně rostlinnou stravou, ale červíka a žížalku má taky rád. Když se mluví o kaprovi, zřejmě si představíte rybu s šupinami. Je to správně, ale kapr má i formu lysec, která má málo šupin. Má barvy bílého, modrého a červeného odstínu. Jestli máte trochu větší jezírko, můžete tam kapra mít. V jezírku jsou kapři malí, ale v rybníce dokážou hodně dobře vyrůst. Já jsem chytil největšího asi 60 cm.

*Matěj Štěpán, 5. třída
foto: internet*

Bezpečí nade vše

Když cestujeme, musíme se umět chovat, abychom neohrožovali sebe ani nikoho jiného kolem nás. Ať už je to v autě nebo ve veřejné dopravě. A proto vám dám pár rad, jak toho docílit.

Neběháme sem a tam po autobuse nebo jiné veřejné dopravě.

Také se něčeho držíme, aby, když autobus zabrzdí, jsme nevyletěli dopředu.

V autě jsme vždy připoutáni.

Nebavíme se s řidičem veřejné dopravy, abychom ho nerozptylovali.

Nevyhazujeme odpadky z vozidla.

Nekřičíme.

Nevystrkujeme hlavu z okénka.

Pokud víte, že vám je při ježdění špatně, tak před jízdou nejedzte.

PŘIPOUTEJTE SE !

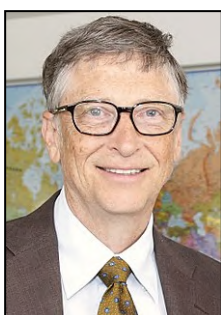
Pro poučení

Osobnosti

William "Bill" Henry Gates

* 28. října 1955 Seattle, Washington, USA
Znáte tenhle obrázek?

Ano, znak Microsoftu. A Bill Gates je jeho zakladatelem. A pohádkově zbohatnul, protože byl geniální. Vyvinul

programátorský jazyk BASIC, ten se učili naši rodiče. Později operační systém Windows.

Podle časopisu FORBES je jedním z nejbohatších lidí planety. Jeho majetek je více než 86 miliard amerických dolarů.

Je ženatý, manželkou je Melinda Gatesová. Spolu mají tři děti. Bill Gates bydlí v Medině, na západním pobřeží USA. Bill Gates získal mnohá ocenění za inovace v PC technologiích i za svou filantropii (dobročinnost).

V roce 1994 založil se svou ženou charitativní Nadaci Billa a Melindy Gatesových, která je největší soukromou nadací na celém světě (pro vaši představu: jen v roce 2017 věnoval Gates ze svého soukromého majetku Nadaci celkem 4,6 miliardy dolarů = cca 100 miliard Kč). Peníze investuje na univerzitní stipendia pro různé národnostní menšiny, prevenci AIDS nebo boj s různými nemocemi, které ohrožují hlavně země třetího světa. Bill Gates je patrně

Vaření

Slané tyčinky

Co dělat, když vám má přijít návštěva a vy nemáte co nabídnout? Upečte slané tyčky! Je to jednoduchý, rychlý a výborný recept.

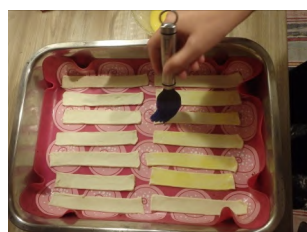
Budeme potřebovat: listové těsto, 1 vejce, grilovací koření (můžete také použít kmín nebo mák) a dvě šikvné ruce.

1. Uválíme listové těsto.

2. Nakrájíme si těsto asi na 1 cm široké proužky.

3. Tyto proužky si pak rozpůlíme.

4. Na plech si dáme pečicí papír a na něj proužky.

5. Do malé misky si rozbijeme vejce, které pak řádně rozšleháme.

6. Rozšlehaným vejcem potom tyčky potřeme.

7. Pak přijde na řadu grilovací koření, kterým tyčky posypeme (pozor

8. Tyčky dáme do předehřáté trouby a necháme je zhruba 15 minut péct.

9. A tyčky jsou na světě.

DOBROU CHUŤ!!!

Text a foto:
Anežka Vopařilová,
8. třída

Pro poučení

Tajemné Česko

Braniborský les

Jsou místa, kterých bychom se mohli bát. Pár z nich je i v Česku. Tato rubrika se nazývá "tajemné Česko" a budu zde psát o děsivých místech v České republice.

Jedno takové místo je Braniborský les u Českých Budějovic. Je považován za nejstrašidelnější les v Česku. V tomhle lese se odehrálo několik děsivých událostí. Je zde třeba "strom oběšenců". Sem už od nepaměti, podle pověsti, chodí lidé, když si chtějí vzít život. Prý když jdete okolo tohoto stromu, mozek vám začne našeptávat sebevražedné myšlenky. Dále jsou tu bažiny. Bažiny už samy o sobě vypadají děsivě, ale bažiny v Braniborském lese mají navíc ne jeden děsivý příběh! Zde se utopilo a zemřelo mnoho lidí. A pak se též vypráví o nadpřirozených jevech. Návštěvníci, kteří sem přišli v noci, prý viděli červené oči. Objeví se za vámi a zírají na vás. Mají přísný, zamračený výraz. Dále tu je muž v černém. Vypráví se, že je to strážce lesa dohlížející, abyste nic neprovedli. Provedete-li něco nekalého, potrestá vás. Strašidelné!? Snadná pomoc:

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída
Foto: internet

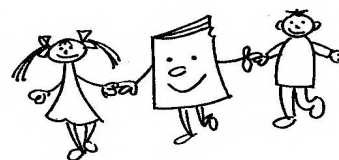
Motorky Jawa

Motorky Jawa byly populární skoro po celém světě. Byla jich velká škála a každá byla něčím výjimečná a měla svou přezdívku: pérák, kejvačka, půllitrák, pařez, fichtl atd. ... My jsme doma měli dvě: Jawu Pionýr 20, tu máme stále, a péráka 250 s korbou. Ta byla smontována v samohyb - tzv. rikšu. A vozily se na ní různé věci, jako třeba hlína, hnůj a seno, suť... A byla dobrým pomocníkem! Děda by dlouho vyprávěl, co všechno rikša utáhla. Nakonec jsme ji prodali nadšenci, který tyhle motorky miloval. Jaw se dodnes dochovalo po jízdných dost a stále se prodávají i jako veteráni.

Theodor Josef Lapáček, 7. třída
Foto: archiv Lapáčekových

Knížka pro každého

Mnoho lidí se domnívá, že je čtení nudné, ale není tomu tak, to vám zaručuji. Základem pro to, aby vás čtení bavilo, je vybrat si vhodnou knihu, takovou, která je pro, vás zajímavá. S tím se vám pokusím pomoci. První knihou, se kterou vás seznámím je :

Průvodce světem vlkodlaků aneb jak vlkodlaka poznat a vyhnout se mu

Autor: Dr. Robert Curran

Žánr: Hororový

Kniha nemá hlavní postavu ani žádný příběh, je v ní mnoho zajímavostí a legend o vlkodlacích. Vlkodlak je mytologická bytost, která mění svou podobu mezi mužem a vlkodlakem, žije prý jenom v legendách", toto byl úryvek z první kapitoly s názvem Co je to vlkodlak?". Jak už jsem zmínila, dozvíte se různé zajímavé informace třeba: kde vlkodlaci žijí, několik způsobů jak vlkodlaka odhalit, jak se předním chránit atd. Mimo těchto užitečných rad je v knize několik legend, po kterých mrazí. *Průvodce světem vlkodlaků* je pro všechny, kdo se rádi bojí.

A. Vopařilová, 8. třída

Nová hasičská avie

Měli jsme v Chotovicích prima akci: představení nové hasičské avie. Avii si naši hasiči pěkně

zrenovali a nastříkali. Návštěvníci akce si taky mohli prohlédnout různé diplomy a poháry ze soutěží.

K vidění byla hasičská výstroj, výzbroj a technika. Udily se klobásky a atmosféra byla fantastická. Je úžasné, když se takhle sejdou lidi z vesnice, popovídají si, řeknou si, co je nového, pobaví se a vesele zasmějí. Legrace byla opravdu mnoho. Akce byla ukončena v ranních hodinách. Doufám, že se s novou avii bude hasičům dařit a už teď jsem natěšená, co dalšího u nás v Chotovicích podnikneme.

Aděla Sádecká, 9.třída

Vypadá to, že děvčata trénují cirkusové vystoupení

28. června vyrazila 4. a 5. třída na výpravu do neznáma. Museli jsme si s sebou vzít KPZ. Naším úkolem bylo postavit nějaký tajemný dům, hrad, pevnost a vymyslet k ní příběh. Přečtěte si proto, jaký byl ten náš:

Osamělý dům

Žili byli před mnoha lety ve starém domě dva manželé, kteří jednoho dne záhadně zemřeli. Dlouho tam poté nikdo nevkročil, až po sto letech se tam nastěhovala rodina s dětmi. Jednoho dne začalo blikat světlo, začala se sama otvírat okna a domem fučel silný vítr, přestože venku bylo krásně a 30 stupňů Celsia. Na střeše se objevil tajemný trojzubec a ten uhodil do vlčí panenky, která se proměnila ve vlka. Vesničané začali tomu domu říkat strašidelný. Dům

stál hned vedle hřbitova, a proto trojzubec také proměnil mrtvé v živé duchy a ti začali každý den o půlnoci vstávat a strašili ve vesnici. Ale obyvatelé strašidelného domu si to užívali! Bydlely tam Šarlota, Buřinka a Agáta a chovaly strašidelná zvířátka Bonifáce, Krvostřika a Boulinose.

*text společně: Z.Famfuliková,
A.Rošková, T.Nováčková,*

Drby z naší školy

Drtička kříd je velice často zapnuta v třídě X. Žákyně Y vloží mezi desky tabule křidu a Člověk by neřekl, kolik prachu se vytvoří z jedné křidy.

Curling je super hra, která se super hraje v třídě X na prostřední vyvýšené ploše. Postačí smetáček, ručník,..... a může se začít.

V třídě X je všude plno dýní. Jsou krásné, radost podívat. Co ale podívat se, jak to vypadá uvnitř? Zase krásně, jen se na

Poznáte, kdo sedí na hlavě T. G. Masaryka?

Akce školy

Projekt Edison v Litomyšli

Je dobré, když jedeme třeba na dovolenou, umět anglicky. Člověk se domluví a dozví, co potřebuje. Pro ty, kdo ještě na vlastní kůži nezažili domluvu v cizím jazyce, vznikl projekt Edison, který umožňuje žákům

základní školy vyzkoušet dorozumět se v anglickém jazyce s lidmi z různých zemí.

15. září 2017 si skupinka žáků za doprovodu paní učitelky Renzové vyjela autobusem do Litomyšle na tuto akci. Já tam sice byla taky, ale moc jsem toho anglicky nenamluvila, to spíš moje spolužačka Petra, ta se tam opravdu rozjela! Fotila se s holkou z Mexika, dala jí i dárek, zato já tam okolo ní jen chodila a poslouchala, jak ze sebe chrlí anglická slovíčka a povídá si se všemi. Přijelo šest cizinců z celého světa. Anglicky mluvil třeba Egyptčan, Ind, Mexičanka a další. Bylo to fakt dobré a zjistila jsem, že se vyplácí na cizím jazyce zamakat.

Petra Hynková, 6. třída

Foto: Archiv školy

Moje spolužačka Petra, která se všemi normálně klábosila....

Verča a Klárka si to také s chutí vyfotily

Prvňáčci na startu

Poprvé ve škole

Prvňáci „zkoumají“ kočku

Vojta už umí počítat do pěti!

Jasně i prvňákům někdy vypadne zub. Právě jsme tento okamžik zachytili.

Akce školy - sport

Škola v pohybu

Škola v pohybu

Říkáte si: proč škola v pohybu? Myslí to snad tak, že se škola pohybuje? Takhle to opravdu nemyslím.

"V pohybu" - je myšleno sportovně. My totiž máme jednu takovou ranní rozvíčku.

Týká se to cvičení s paní učitelkou Novákovou. **Koná se každý čtvrtek ráno od 7:15 hodin ve školní tělocvičně.** Chcete dobře a svěže nastartovat svůj čtvrteční den? Tak tohle je přesně pro vás. Neváhejte a zavítejte! Přijde mi to jako úžasná věc, takhle skvěle se po ránu protáhnout

Adéla Sádecká, 9.třída

Sportovní den

Když se ohlížíme za minulým školním rokem, neměli bychom zapomenout na moravský Sportovní den, který se konal na konci minulého roku, neboli koncem června. Zúčastnil se druhý stupeň, 6. – 9. třída. Paní učitelka Nováková nás rozdělila do několika týmů. Hrál se baseball a kapitánská vybíjená. Mě osobně bavila více vybíjená, přijde mi živější. Každý tým hrál s každým týmem. Hádky a neshody se tam bohužel také vyskytly, ale to je u sportu vcelku běžné. Výsledky vám neřeknu, protože si je už nepamatuji. Ale všichni jsme si to výborně užili. Sport je v životě důležitý, ale občas mám pocit, že ho zanedbáváme a více sedíme – ve škole, u počítače, před televizí apod. Sportovní dny bych ráda pořádala častěji. *Adéla Sádecká, 9. třída*

Jak můžeme, hrajeme fotbal, je prostě nejlepší!

Přespolní běh

Nejlepší běžci z naší školy

26. září se konal v Litomyšli v parku za III.ZŠ přespolní běh. Ze 3. třídy jsme jeli tři a v naší kategorii soutěžilo 30 běžců. Já jsem byl moc rád, že mě paní učitelka vybrala a že jsem si to zkusil.

Viktor Samuel Lapáček, 3. třída

Nejlíp z naší školy se umístili:

3. místo získal Šimon Meduna z 5. třídy, který nás jako jediný reprezentoval v okresním kole v Poličce 4.října 2017

5. místo Václav Mach 7.třída

6. místo Luděk Bureš 9. třída

6.místo Klára Jánová 7.třída

7.místo Zuzana Famfulíková 5.třída

8.místo Tereza Lněničková 7.třída

A ostatní (celkem běželo 17 moravských závodníků) se umístili na dalších místech. Děkujeme za reprezentaci školy.

Všimli jste si, že máme nově vymalovanou tělocvičnu? Krása!

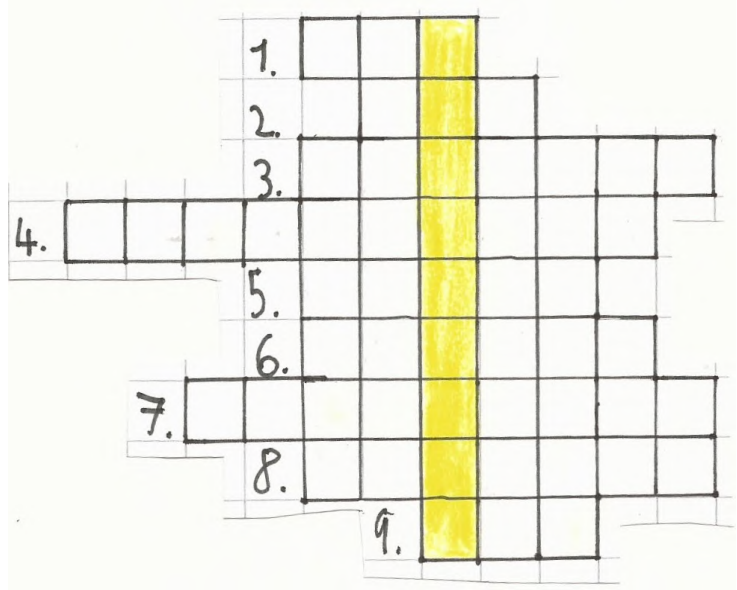

Zábava

Tajenka

1. Povel pro psa, aby podal tlapku
2. Oblíbené jídlo medvíčka Pú
3. Místo, kde se čepuje pivo
4. Předmět, ve kterém se počítá
5. Bílý základ pečiva
6. Ruce, které jsou ovinuty kol těla partnera
7. Sladký výrobek z ovoce, který mažeme na chleba
8. Rodič ženského pohlaví
9. Partnerka Adama z ráje

Tajenka: _____

Hádanky

... pro chytré hlavičky
makovičky

1. Dlouhá je a trvá chvíli, měří víc než jednu míli, vysoká je, má sedmery schody, a přece se vejde do kapičky vody. Co je to?
2. Ležím na zemi. Když mi přidávají, jsem menší a když ubírají je větší. Co jsem?
3. Má to nohy jako kočka, má to vousy jako kočka, drápe to jako kočka, mňouká to jako kočka, ale kočka to není. Co to je?
4. Co se češe rukama a ne hřebenem?
5. Proč má kohout, když kokrhá, zavřené oči?

Spřávné odpovědi: 1. duha 2. jáma 3. kocour 4. ovoce 5. aby slepice věděly, že to umí nazpaměť

Blahoslav Adam Lapáček, 5. třída

SBĚR

STARÉHO PAPÍRU

Základní škola v Morašicích pořádá sběr starého papíru

ve středu 18. října 2017 7 - 8 hodin

ve čtvrtek 19. října 2017 7 - 8 13 - 16 hodin

v pátek 20. října 2017 7 - 8 hodin

**Sbírají se : noviny - časopisy - dektury - ostatní papír
Papír může být nejen svázan, ale může být i
v krabicích či papírových pytlích**

Sbírá se v garáži pod školou.

Je to první kolo sběrové akce.

Celkový součet proběhne až v květnu 2018.

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

Nejlepší školní časopis v České republice za rok 2016

1. číslo XXV. ročníku /celkově 155. číslo/ vyšlo 5. října 2017 nákladem 50 kusů.

Vydává školní klub.

Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová.

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada. Titulní stránku připravila Pavla Kasnarová, 7. třída. Grafická úprava Anna Magdalena Lapáčková, 9. třída. Ilustrace Pavla Kasnarová, 7. třída. Příspěvky, nápady, náměty, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku - Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51, tel. 461612774, mobil ZŠ 731769430; e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz, internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/>